

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajcár.

Előfizetni csupán a kiadóhivatalnál lehet
B.-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hi-
datások a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi és közgazdasági hetilap.

A lap szellemi részére a a nyilttérre
vonatkozó minden közlemények a szer-
kesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: 6t hatáskor pettenor
6 kr. — Nagyobb és többszöri hirt-
tések jutányosan csökkentetnek.

Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilttér garmond sora 20 kr.

B.-Gyarmat szeptember 3-án.

A vidéki hírlapírók congressusa is meg-
volt. Azt hittük, hogy találkozunk ott min-
denféle kétes existenciákkal. Azonban kellemes-
en csalatkoztunk. A collegák a társadalom-
ban egytől egyig tekintélyes állást foglalnak
el. Vannak köztük országgyűlési képviselők,
megyei tisztviselők, ügyvédek, tanárok, kik
irodalommal foglalkoznak. A hozott határo-
zatok önfentartási eszközök és módok körül
forognak ugyan, de a vidéki sajtó szellemi
részét is érintik.

Egy dolog volna még, ami most már, a
központi választmány után a kormány figyel-
mébe hozandó, s ez az, hogy a vidéki lapok
eljuttassanak a szakminiszterekhez is.

Magyarország hírlapirodalma ott áll, ma,
hogy a lakosság arányához mérten bármely
ország hírlapirodalmával versenyez. A vidéki
nagyobb lapok pedig csakis annyiban állnak
a főváros lapjai megett, a mennyiben a vidék
érdekeit képviselik a országos, vagy európai
híroket többnyire a főváros lapjaiból veszik
át, de a mi a szerkesztést és tartalmat il-
leti, nem egy oly vidéki lapra tudnánk rá-
mutatni, mely a főváros lapjaival bátran ver-
senyezhet. Tekintetbe véve pedig azt, hogy
az állam nem pusztán Budapestből áll, s hogy
az állam érdekét a vidékek speczialis érde-
keinek összesége képezi: minden szakminisz-
ternek érdekében áll és kötelessége, hogy az
ő szakmájához tartozó vidéki eseményeket és
mozzanatokat ismerje; ezeket pedig csak is
ugy ismerheti, ha miniszteriumában a vidéki
sajtó is figyelemmel kísértetik. Ez pedig nincs
igy. A miniszteriumok előtt a vidéki lapok
ismeretlenek. A mit a miniszterek tudnak, hi-

vatalos jelentések, vagy a fővárosi sajtó után
tudják, a fővárosi sajtó pedig annyit tesz,
hogy egyes lapok „Vidék” czim alatt egy-
egy félhasábot szentelnek egész Magyarország
belügyeinek, míg egy fővárosi „péklegény”-
gyűlésnek minden mozzanatát adják azaz: a
fővárost képviselik. Ez pedig nem elég az
údvösségre, sem arra, hogy azokból a minisz-
ter a vidék állapotairól kellő tájékozást sze-
rezhessen magának. Innen ered aztán, hogy
míg egyes vidék ügye baja, a miniszteriu-
mokba hivatalos uton feljut, az igényelt in-
térkedések már eső után érkeznek. Valamint
igen gyakran és igen sajnósan tapasztalható
az is, hogy érdekeink, mert nem ismertetnek,
ergo, figyelembe se vétetnek.

Arra kérnők. tehát a „excellenciáját”, a
miniszterelnök urat, kegyeskedjék megemlíteni
valamelyik miniszteri tanácsban, hogy az
egyes szakminiszter urak a vidéki sajtót az
eddiginél nagyobb figyelemre méltassák. Min-
den szakminiszteriumban meglehet bizni va-
lakit, hogy a vidéki lapok azon czikkeire,
hircire vagy tudósításaira, melyek a minisz-
ter reszortjához tartozó fontosabb ügyeket érin-
tenek, a miniszter figyelmét felhívják. Ez pe-
dig nem valami nehéz dolog. Minden lapnak
megvan a maga rovatja, s a szakminiszte-
rek emberei könnyen találhatnak az őket
illetőkre.

Azt hisszük, hogy ez intézkedés a köz-
ügynek nagy szolgálatára lenne.

Közigazgatási bizottsági ülés.

(Szept. 3-án)

(Távollévők: Kövy Tivadar és Madách Károly
urak.)

Elnök: Gr. Gyürky Ábrahám főispán.

Az ülés megnyitvatván, jegyzőkönyv hitelesíté-
sül: Reményfy József és Hanzély László urak kérés-
tek fel.

Az alispáni jelentés szerint a himlő és kanyaró
járvány megszűnt. Öröndetes eseménynek tekinthető,
hogy a megye 7 járásának megfelelőleg 7 sorozó járás
engedélyezve lön, minékifolytán a községek beosztására
nézve az intézkedések folyamatban vannak. — A mén-
lovak telepítése is befejeztetett és Ecsegen két mén-
nel új telep állítottatott fel. A megüresedett alispáni és
árvaszéki közigazgatási gyakornoki állásokra pályázat
hirdetett, azonban eddig senki sem jelentkezett.

Az ülés, a tárgyak egyszerűségénél fogva, igen
nyugodtan és simán folyt le.

Csécsé község azon kérvénye, hogy munka vált-
sága, mely közigazgatási határozat folytán megyei útra
fordítottak, vicinalis útjára felhasználhatassék, eluta-
sítottatott, mivel az általa feltüntetett utak a vicinalis
út hálózathoz felvéve nincsenek.

Pokorny Gusztáv vic. utbizottsági elnök terhes
elfoglaltsága miatt ezen állásáról lemondván; járási
szolgabíró utasítottatott, hogy helyébe más alkalmas
egyént hozzon elnökül javaslatba.

Mint hogy észleltetett, hogy a csendőrségek a va-
suti szolgálatot nem teljesítik, a csendőrpáncsokosság
megkeresettetett, hogy eziránt intézkedjék.

Málnap-takán is fog csendőrség felállítatni, azon-
ban csak a jövő évben, mivel a mostani költségvetésben
a költség felvéve nincs.

Kronedics Géza, kinek szüksége volna oly bizo-
nyítványra, hogy ő a megye területén 3-évig, mint
közjegyző segéd működött, felebbezte a közigazgatási
bizottság megalapító végzését. Felebbezés felterjeszti-
tik a belügyminiszteriumhoz.

A közokt. miniszterium a b. gyarmati polgári is-
kola több tanára ellen folyamatba tett fegyelmi ügy-
ben az iratokat leküldte. Az iratok a vizsgálattal meg-
bizott Steller Antal tisztifőügyésznek adattak ki, oly
utasítással, hogy a vizsgálatot sürgetően végezze keresz-
resztül. (Mint értesülünk, a vizsgálat holnap veszi kez-
detét.)

Árvaügy. A beadványok száma: 11,123. Ebből
elintéztetett: 30,122. Hátralék csak 1001. Az Árvaér-

TÁRCZA.

A halál ellen.

(Folyt. és vége.)

A táblázat szerint a nőtlenek házassági valószí-
nősége férfiaknál legnagyobb 30 és 35 év között;
azonfelül rohamosan csökken. A nőknél ellenben 20
és 35 év között legnagyobb a kiállítás a férjhez me-
bétésére. Ez utóbbi különben külön kockázatot is ké-
pez. Így Angliában a legtöbb leány 20—21 éves ko-
rában megy férjhez; a németek tovább viselik a pár-
tát, mert azok 26—27 évükben a legkapósabbak. A
vén lányokra nézve Németországban kedvezőbb a talaj-
mert míg itt 1000 leányból 30 korában megy
férjhez, addig Angliában ugyanannyiból a 30 évesek,
ből csak 18 kell el, nagyobb része azonban már ko-
rábban jutott a kikötőbe.

Érdekes azon megfigyelés, hogy Angliában a sző-
kék közül minden 37 ik, a barnák közül minden 18-ik
marad férj nélkül; tehát a szőkek megegyezően olyan
kapósak mint a barnák.

A biztosítási specialitások között fontos a balo-
set elleni biztosítás. Ez leginkább ki van fejlődve Ang-
liában, a hol mindennemű balesetre, még a méhesze-
rára is kiterjed a biztosítás, mely napokra, vagy egy
egész szezónra vagy évre is köthető. Különösen a sport
egyed nemel, a lóverseny, vadászat, halászat, lovaglás,
vívás, fűrdés tekintélyes összegeibe kerül az ottani
társaságoknak.

A vasúti balesetek kockázata szintén külön bizo-
sítás tárgyát képezi. Ismeretes dolog, hogy dacára
a gyakori baleseteknek, az utazás veszélye ma sokkal
kisebb, mint volt a régi postakocsis világban. Így fran-
ciaországi adatok alapján a régi postakocsin utazók
közül 355,500 emberre esik 2 halott, ma 7 millióra

esik egy halott. Ausztria Magyarországon saját hibá-
jából 9 millió utasra, a vasút hibájából mintegy 4 mil-
lióra esik 1 halott. Az angoloknál a baleset biztosí-
tásnál nem tartózkodnak, sem a foglalkozást, sem az egyén
specifikus értékét, hanem a kárpótlást az elvesztett ta-
gok szerint szolgáltatják ki a következő skála alap-
ján: Maga a haláleset 1000 font sterling, az egyik
szem elvesztése 100 font, mindkét szem 250 font, egy
kar, egy lábcsőr, egy láb és a koponyatörés 100—100
font, egy kéz, egy vagy két lábujj, az alsó állkapocs
lapozka, felsőkar 50—50 font stb.

Valamennyi biztosítási módzat közül kétségtelen-
ül legfontosabb és leggyakoribb a tőke- és járadék-
biztosítás. E kettő között határosvonalat vonni alig le-
het; az orvosi statisztika azonban már megkülönbözteti
a vitalitást a mortalitástól. Az életbiztosítás még
tovább megy, a mennyiben a halandóságot inkább a
tőke, az élettartamot pedig az évjáradék kockázata-
nak tekintik.

Az összes emberiség átlagos élettartamát 33 évre,
Európában 38-ra teszik. Vagyis 10.000 egy évben szü-
letett egyen közül csak 5000 lesz 33 éves. Pár szá-
zaddal ezelőtt az átlagos élettartam sokkal rövidebb
volt a maiénál; így pl. a XIV. sz. ban Párisban 16 év,
ma 32. A javulást a közlekedés és gyógyászat töké-
letesedésének, a lakás, ruházat és táplálkozás körül
kifejtett gondosságnak tulajdonítják. Nagyobb váro-
sokban a halandóság nagyobb, az élettartam tehát
kedvezőtlenebbé kezd válni, aminek okát a nagy né-
pesség, a gyári munka, a katonaság a törvénytelen
gyermekes, iszákosság és öngyilkosságok adják.

Az átlagos élettartam igen sok körülménytől függ;
ilyen a honosság, mely megkívánja, hogy a díjazási-
tás nemzeti halandósági táblázatok alapján történjék.
Oroszágonként véve: az élettartam Norvégiában 51.,
Angliában 36., Ausztriában 30., Erdélyben 27, nálunk

Magyarországon nem egészen 27 év. A faji különbe-
ségeket tekintve Frankfurtban észlelték, hogy míg az
ottani lakosság átlagos élettartama 36 év, addig a zsi-
dóké 48 év volt. Az élettartam függ az egyén jász-
vezetől is; biztosításra csak fogadtatik el, kinek asz-
vezete normális. A 25 éves nő halandósága 75 szá-
zalékkal nagyobb az egykoru hajadónak vagy férfa-
xénál. Általában pedig áll, hogy a nők közép és va-
lószerű élettartama a férfiakénál nagyobb.

A foglalkozás is döntő befolyást gyakorol az élet-
tartamra. Így általánosan el van ismervé, hogy a szel-
lemi foglalkozás az élettartamra kedvezőleg hat. Így
dr. Beard 500 nagy gondolkodót állított össze s ezek
élettartama a 20-ik évtől számítva átlag 64 év volt,
míg más közönséges emberek csak 50 év. Dr. Gay sze-
rint a tudósok élettartama 76 év, egyáltalán az aka-
démiai képzettségű egyének magasabb élettartamra
számíthatnak. Az uralkodók és fejedelmek nagyobb
kockázatának tekintvén, 10 százalékkal nagyobb dí-
jat fizetnek, ha biztosítják magukat. Talán érdekes
megemlíteni, hogy Eugénia császárné fia születésekor
2 millió frankra biztosította magát. Oszkár svéd ki-
rály 600 koronára, Alfonso spanyol király 500 frankra,
a walesi herceg 100 ezer fontra van biztosítva. Az
amerikai Egyesült Államok szerencsétlen elnöke Gar-
field kevéssel a merénylet előtt biztosította magát 25
ezer dollárig; a mostani elnök, Arthur jónak látta ma-
gát 100 ezer dollárra biztosítani.

Leghosszabb életnek általában a papok örve-
denek, utánok következnek a jogászok és orvosok. A
egyes foglalkozások közül a kertészek, kereskedők,
timárok, halászok élettartama az átlagnál kedvezőbb,
a pékeké meglel az átlagnak, a többieké kedvezőtlen.

dek összege: 608,720 frt 79 kr. Tartalék alap: 10408 frt 63 kr.

Tanügy. Több községi iskola számadása elintéztetett. Kovács Ilse Alviná loconci nőnevelő intézetének a kormány kért segélyt és erre nem szavazta meg.

Jogügy. Kis Ilona család Jászszék Antal szüni lakos ellen családber címén keresetet támasztott. A szolgabíró első fokilag Jászszék 134 frt családberben a 5 frt tanudijban marasztalta. Az alispáni hivatal feloldta a szolgabírói határozatot. A házasság tanuvalomások alapján esküvőjének letétele által kívánta eldönteni az ügyet. Ez ellen Kis Ilona felel bezzett. Hosszab eszmecsere, főképp pedig a főispán és Reményfy József beszédei után a közigazgatási bizottság a szolgabíró határozatát fogadta el, mivel esküvő közigazgatási eljárásánál helye nincs.

Adóügy. Julius havi bevétel 49,333 frt, 17,617 frttal több, mint a múlt év hasonló havában.

Több községben összesen 2460 frt hidmentességi díj és 1986 frt egyéb behajthatatlan adó törlesztése hozatott.

Egyes magán kérvények elintézése után Tornócs György adófelügyelő előadja, hogy a „Függetlenség” című lap egyik legközelebbi számában egy cikk jelent meg, melyszerint egy Ujlaki nevű pataki lakos ellen igen méltatlan végrehajtás fogantatott volna, amennyiben loval palomáron elárvereztettek volna a kedvezményes (march. — aug.) időn belül. E tekintetben igazolásként annyit hoz fel az adófelügyelő, hogy a cikk alaptalan, mert az a kedvezmény hogy a lovak march. és aug. hónapok közti időszakban el nem árverezhetők, csakis oly adóesetokra szól, kik 12 hold földnél kevesebbel bírnak. Már pedig ez eset a nevezett pataki emberrel sem nem forog, mivel Ujlakinak 12 holdnál több földje van. Az árverést különben is a pataki községi előjárás fogantatotta még pedig községi adóhatárák miatt.

Börtönügy. Fegyvercsék száma: 314. Keresményük 394 frt 80 kr.

Utügy. Az utak jó állapotban vannak. A ribai híd elkészült, a pinczi híd kész. Loconci és Füleki közt egy híd akkor, mikor gr. Czerebián gőzgépjét átviszni akarták, beszakadt. Ez alkalomból azon rendelet sürgős közzététele rendeltetett el, mely a múlt ülésem hozatott, s melynélfogva a gépjárművezetők a gép állítást vagy a szolgabírónak, vagy az utbiztosnak bejelenteni tartoznak.

Gr. Berehtold ezen rendeletet ellenzi, de sürgöti a megyei utak jó karba hozatalát, megjegyzi, hogy a füleki járásban valamennyi híd rossz.

Egészségügy kedvezőnek tekinthető. A himlő járvány Szigetben, Tiszovnikon és Ó hatán dühöngött, azon határ megsejnt.

Végül, miután az alispán bejelenté, hogy a közmunka pártok behajtása folyamatban van, s hogy ennek eredményéről az októberi ülésen fog tenni jelentést, az ülés d. n. 1 órakor befejeztetett.

Nagy zaj semmiért.

Ezzel a címmel jelent meg a „Nógrádi Lapok” augusztus 23-ki számában egy cikk, a melynek szerzője, mint egy modern Briarous, a ki mind a száz kezével dolgozik, egyszerre támad ellenzőket, törvényt, igazságszolgáltatást, bíróságot, lapokat, bírakat és hirdet olyan elveket, fölállít olyan tételeket, a melyek a honti választási botrányok védelmezésében méltán sértene minden jobb érzésű embert.

Hogy a cikk írója semminek nevezi a mintegy természetesen tünteti fel a honti választási botrányokat, ez lehet egyéni nézet dolga. A cikkíró e tekintetben ugyan még Tisza Kálmánt is túl licitálja és mint mondani szokták, kiráypártiabb a királynál, mert Tisza sem merte a honti dolgokat semminek nevezni, de ha már a cikkíró csakugyan annyira semminek tartja az esetet, mint a hogy állítja, minek foglalkozik azzal egy egész cikkben keresztül? Hiszen okos ember szóra nem érdemes semmi ígére a szót hasábkon keresztül nem vesztegeti, hacsak a lapot, a melybe, és a szerkesztőt, a kinek ír, szándékosan megsejteni nem akarja, mintegy gondolván, hisz jó annak a semmiről is írni.

Egyébiránt itt menti a cikkírót az az ő szinte kijelentése, hogy a közönség, már t. i. a honti kormánypártot érti, megszokta már a fehérlést a semmiért, a miből megértjük to-

hát, hogy ő is csak a megszokásnak enged midőn együtt kiabál a semmiért vonítókkal.

Hanem nincs aztán mentése annál az alpnélküli állításnál, midőn a kormány érdekében örömmel constatálja, hogy a közönség az ellenzéki bizonyítgatások daczára sem hiszi el, miszerint Magyarországon nincs igazságszolgáltatás; — mégis maga nyilatkoztatja ki, illetőleg elismeri, hogy igazságszolgáltatásunk nem kifogástalan. Hát vagy igaza van az ellenzőeknek, vagy nincs. Ha igaza van, a mint cikkíró is „elismeri”, akkor ne támadja meg az ellenzőket: ha nincs igaza, akkor pedig ne ismerje el az ellenzéki állítások alapos voltát, mert a magyar igazságszolgáltatásnak ilyen védelmét nem hiszem, hogy a kormány, melynek érdekében felszólal, a cikkírónak megköszönne.

Elismeri cikkíró ezzel egy füst alatt azt is, hogy párbaj és választási ügyben, a mi cikkíró szerint detto párbaj, az ember nem csinál magának valami nagy lelkiismeretet. Én azt hiszem, a mi a párbajt illeti, becsületes ember éppen, mert becsületkérdésről van szó, igenis nagy lelkiismeretet csinál magának. Hogy választási ügyekben cikkíró és elvtársai Hontban lelkiismeretlentül garázdálkodnak, ez a parlament előtt is bebizonyított olyan köztudomású tény, hogy míg akkor is concedálok vala neki, ha ő maga el nem ismeri. De azért, hogy Hontban a kormánypárt a választási dolgokból nem csinál magának lelkiismeretet, ebből általános axiomát felállítani a cikkírónak valóban nincs joga.

Különb a párbajt cikkíró azért hasonlította a választásokhoz, hogy elmondhassa, mikép a párbajnál a törvényszékek nem járnak el a törvény betűi értelmében, mert halálos kimenetelű párbajoknál 5—6 évre kellene a párbajozókat itélni és ime csak 5—6 hónapra ítélik. Ily formán járnak el a választási visszaélések törvényes elítélésénél is. Nos a cikkíró itt is vastag tévedésben van, a mellett, hogy a törvényt sem ismeri, mert a törvény halálos kimenetelű párbajnál nem 6 évig, csak 5 évig terjedhető börtönt szab és ezt mint maximális büntetést, a mely mellett az 5—6 hónap mindig a törvény betűiből kifolyó büntetés, mivel a megállapított maximális időn túl a bírő nem mehet, de azon innen a viszonyok szerint kötelesege határozni. Egyébiránt ha a honti törvényszék a választási szabadsággal visszaélő bűnösökre 5—6 hónapi börtönt mér vala, mi teljesen megleltünk volna vele elégedve, de miután felmentő ítéletet hozott, világos, hogy abban sincs a cikkírónak igaza, hogy a választási botrányok azon becsapítás alá esnek, mint a terinte a párbaj ügyek.

Cikkírónak mint láttuk a logika nem erős oldala, de úgy tetszik, hogy itt a választási törvényeket akarja érteni. Hát ekkor ez az alkotmány legsarkalatosab elveinek, a parlamentarismus alapjának, és demokratia kiinduló pontjának nyílt arczúlcsapása, mert a nép szabad választási joga a parlamentarizmus alapra fektetett első garanciája elanyira, hogy a szabadválasztás biztosítására a választási visszaélések megállítására nemcsak a választási törvényt hozták meg, de erre vonatkozólag még a büntető törvénykönyvbe is iktattak megfelelő intézkedéseket. És ezeket a törvényeket nevezi a cikkíró madárijesztőknek, a melyeknek az alkalmazásától a kormány óvakodik? Minek hoztak tehát kétszer is törvényt, ha eleve principiumként állítják fel, hogy annak szigorú végrehajtásától a státusnak óvakodni kell?

És ha nem a választási törvényeket érti a cikkíró, miért nem nevezi meg, melyek azok a törvények, a melyek madárijesztőül hozattak, hogy tudná magát a közönség tájékozni,

mert így általánoságban állítván fel a tételt, mindenkinek joga lenne a neki nem tetéző, törvényt ignorálni és madárijesztőnek tartani.

Ily elvek hirdetése aztán a törvény iránti tiszteletet gyökerében rendíti meg a mellett, hogy a királyi tekintélyt is mélyen sérti, mert a király a parlament által hozott törvények megtartására esküszik, cikkíró logikája szerint azonban a kormány a királyt nem a törvények megtartására, hanem madárijesztők felállítására esküdtené s ebből kifolyólag a magyar parlament nem törvényhozó, hanem madárijesztőket gyártó testület. Annál nagyobb szégyen a honti kormánypártra nézve, hogy ilyen komédia házárt engedi magát a törvénybe ütköző és cikkíró szerint is lelkiismeretlen választási botrányokra ragadhatni.

Hogy cikkíró a honti választási üzemekben bíráskodott törvényszéket ellenzéki esküvel vádolja, mert ítélete indokolásában beigazolt botrányos tényeket el nem hallgatott; ez valóban lelkiismeretlen megtámadása a bírői függetlenségnek s olyan sértő gyanúsítása az egész honti törvényszékeknek, a melynek indokolatlan odavetése cikkíró igazság és erkölcsi érzetére nagyon is kétes világot vet. Legeredetibb azonban, hogy a honti törvényszék ítéletét ellenzéki színdünek tartja, mégis haragszik az ellenzéki lapokra, hogy az ítéletet megtámadják és ez által a legfelsőbb bíróságra nyomást akarnak gyakorolni, hogy változtassa azt meg, míg viszont ő az ellenzéki lapok ellenében szintén a legfőbb bíróságra akar nyomást gyakorolni, hogy hagyja helyben a honti törvényszék ellenzéki ítéletét.

Tehát a mellett, hogy ez okoskodás a józan ész egyetlen logikai szállát nélkülözi, a cikkírót ugyanazon hibába ejti, a mellyel ő az ellenzéki sajtót gyanúsítja. Hogy ily körülmények közt aztán mi czélból írta meg cikkét s megírván, mit akart vele elérni, azt itélje meg, a ki cikkíró logikája és észjárásán eligazodni képes, mert — szívesen vallom be — hozzáig leszállni sem nem tudok, sem nem akarok.*)

Reményfy József.

Gazdaság.

A Szécsényvidéki gazdasági egyletnek 1885. év aug. 16-án tartott választmányi ülésén kisebb házi ügyek elintézése mellett elhatározatott, hogy az egylet terménykiállító tagjai felszólíttassanak — az országos kiállításon levő terményeiknek a párisi „magyar kölcsönösen segélyző egylet” javára leendő átengedése czéljából. Balás Antal elnök maga részéről az erre kibocsátott okmányt nyomban alá is írta.

Ugyanezen ülésen Balás Antal elnök a részvét igaz és benső hangján a következő sorokban emlékezett meg Lónyay Gábor tiszteletbeli tag haláláról:

„Igen szomorú kötelességet teljesíték, midőn Lónyay Gábor elhunytáról, ki egyletünk tiszteletbeli tagja volt, jelentésemet beérjeszem. A gyászjelentés, melyet az országos gazdasági egylet kiadott, az elhunyt temetésén küldöttéleg képviseltetvén magát, következő: „Lónyay Gábor az országos gazdasági egylet alapítóinak egyike, egykori elnöke és mindvégig fiatal lelkesedéssel működő tagja, aug. 6-án, a teplitzi fürdőben 80 éves korában elhunyt.”

Mély megilletődéssel vettük a gyász hírt és bánatos komorág fog el, ha meggondoljuk, hogy a boldogultban azon kevesek egyikét veszítettük el, kik a hazai mezőgazdaság ügyének hamisítatlan lelkesedéssel szolgáltak előttük utolsó hebelletéig Lónyay Gábor és Somsich Pál voltak még kik 54 évvel ezelőtt számosakkal gr. Széchenyi István mellé állva, az országos gazdasági egyletet megalapították. E nagy emberek közül az utolsó előtti dőlt ki most, de csak azért, hogy mint hallhatatlannak emléke és szelleme örökké közzünk éljen.

Lónyay Gábor korának politikai mozgalmában jelentőségteljes szerepet játszott, de az ötvenes években teljesen a mezőgazdaság felé fordult és ez időtől fogva mint az országos gazdasági egylet egyik legbuzgóbb tagja lelkesen vett részt annak minden működésében.

A gazdasági irodalom terén is szenvedélyteljes működött és Papst híres mezőgazdasági munkáját fordít-

*) Adjuk e cikket, kijelentvén, hogy a cikk paprikája volta dacára véleményünk a honti ellenzék eljárására nézvésem változott. Szak.

toita le és adta ki 4 kötetben. Több jeles dolgozata jelent meg a „gazdasági lapok” ban, a melynek régi buzgó munkatársa vala.

A mezőgazdasági téren kifejtett tevékenységének elismerésül az országos gazdasági egyesület előbbal elnökvé, később elnökvé választotta. Utóbbi időben a szarvasmarha tenyésztési szakosztály elnöke volt. Mint ilyennek beszüntésére jött létre végül az országos törzskönyvezés is, mit azonban már meg nem érhetett, mert az egyesületet és a kormány által kinevezett állandó bizottság a közbe jött nyári szünet miatt meg nem alakulhatott.

De mint gyakorlattal gazda is kitűnt, és deregnyi öröklésében az állattenyésztést már a 40 es években mintaszervé fejlesztése.

Öröktlenül nemcsak gondolkozó, a közjóért lelkesülő és a magyar mezőgazdaság előmenetelén fáradozó hatlanul közreműködő vezírférfit vesztettünk el benne.

Legyen örökké áldott emlékezete!

Ezen megrendítő gyászos veszteség folytán indítványom következő: A szécsényvidéki gazdasági egyesület a legnagyobb és legérdemesebb mezai gazdák egyike, ki szerény egyesületünknek mindjárt keletkezése első idejében nagy érdemeiért tiszteltbeli tagjává megválasztott, elhunytát mélyen gyászolja és a nagy veszteség feletti fájdalomnak kifejezésül azt jegyzőkönyvileg megörökíteni rendeli.

Az indítvány mely meghatottság közti egyhangúlag elfogadott.

Gazdászattan viszonya a népiskolához.

(Folytatás és vége.)

Daczára annak, hogy a gazdászattant már a régi rómaiak mint tudományt elismerték, sőt a gazdasági irodalom is ezen időből származik, a mint azt Celsus, a római gazd. író munkái is bizonyítják, még is nálunk oly roppant nehezen tudott méltó helyre emelkedni. Hogy ez alkalommal számos ellenséggel kellett küzdenie és legyőznie ez magától értetődik. Így a főbbek közül, hogy egyet említsék: Miután a gazdászattant a természet és az időjárás szoros összefüggésében van, ráfogták, hogy a természet és az időjárás a gazda és ezert „Nem kell könyvből gazdálkodni”.

Ha a gazdászattant jobban kedvtöltési foglalkozás volna és a biztos termés hozamra számítanunk kellene, ugy ezen terv állítás legalább káros oldalról nem bírna; de éppen mivel nálunk a gazdászattant, mint már említettük is volt, égető szükség, sőt élet kérdés, azért ezen fel fogás és állítás nem csak téves, hanem anyagi érdekünk rovására egyúttal káros is.

Es a „Nem kell könyvből gazdálkodni” valóságos bóbisza ruha, mellyel a tudatlanság szeret takarózkodni; mert legtöbbször azok mondogatják, kik gazdák szeretnének lenni, de éppen, a mi azokká tenné őket az avatatlanság nem bírna, s ha egy vagy más kérdéses ügy színyegre kerül könnyedén ezzel akarják a gordiuszi csomót ketté vágni. Ez a: „Nem könyvből kell gazdálkodni” valóságos kibuvó lyuk a megszorított tudatlanság számára.

Már pedig szerintem is: „Ujjából tudományt egy ember sem szoptott, a buva mit nem tettél ne keresd ott”.

Mióta azonban a gazdászattant a természettan, vagy és növénytanhoz szövetkezett, mióta mint tudomány önkörében szabadon mozog, azóta nagyon is megmutatja, hogy csak a könyv után lehet helyesen és okosan gazdálkodni, mely megmutatja, hogy az elmélet az alap, melyre a gyakorlat biztosan építhet, megmutatja végre, hogy okos gazdálkodás és bizonytalan tapasztalás rokonos dolgok ugyan, de különböző fogalmak.

De menjünk tovább és nézzük a szakképzettségét magánál a tanítónál, hisz ki valamit tanítani akar, azt magának is alapon tudnia kell.

Valamint nem kívánhatjuk, hogy minden falusi népiskola egy egy gazd. iskolaként legyen, éppen oly kevés lehet azt kívánni, hogy a tanító képzett gazda ismeretivel bírjon. Hisz ő az általános műveltség terjesztője és így igen sokhoz kell értenie. Már pedig univerzális szakember vagy is, a kit mind azt, amit a tanítónak a csekély 300 frtos minimális fizetés mellett, tudnia kell, hogy alapossággal bírja Bosco országában létezik.

Azonban annyit legalább jogosan meglehet kívánni, hogy bírja az okos gazdászattal alapelveit azon terjedelemben, melyben azt a népiskola követeli, ismerje a mulhatlanul szükséges ötleteket, de ezeket oly alappal, mely biztos kirándulási pontul szolgálhat.

A vádaskodás nem kényerem, s így vád nélkül legyen mondva, hogy néptanítónak igen nagy része a tekintetben követelményeknek nem felel meg, és pedig azon egyszerű oknál fogva, mert a képzésben ez irányban kevéssé képesítve nem lettek. S így aztán nem csoda, ha a gazdászattant mielőbbi behozatala mellett nem igen buzognak. (Tisztelet a kivételeknek.)

Ismeret szűli a kedvet s a kedv pedig a tanítás eredményét, hol pedig mindez hiányzik, ott reményt táplálni vakmerőség.

De van egy másik nagy akadály is s ez maguk a földmíves szülők, hogy miért, elmondom.

Minden földmíves gazda azt tartja magáról, hogy ő a gazdálkodáshoz tökéletesen ért és ha azt kérdeznék tőle, hogy ugyan hol és kitől tanulták, reá utálnának nagy és ószülőkre. S ezen az alapon elégnék hiszik, ha gyermekeik tőlük tanulják meg azt, sőt mintegy büszkén hangosztatják, hogy az se legyen különb az apjánál.

Pedig ez nem helyes, még kevésbé üdvös.

Ha a gazdálkodással a régi apámuram féle korékvágásban megmaradunk, földünk nem fog többet teremni, mint termett az előtt Ennyi pedig a mai világban nem elegendő; mert az adó sokkal nagyobb, mint az előtt; az élelmi szerek, ruházat és egyéb szükségletek is drágábbak, azóval kiadásaink a legnagyobb takarékoság mellett is nagyobbak. Honnan lehessen mindezt fűdézni, ha jövedelmünk a régi marad.

De ha azon vagyunk, hogy jobb rendszer, több munka és helyes beosztás által a földet mintegy késztjük arra, hogy többet teremjen, úgy megfeleltünk mint családapák és honpolgárok kötelességeinknek egyaránt.

Szakítanunk kell tehát az ily téves észjárással és helyet engedni a józan gondolkodás sugallatának, de hogy ezt tesszük, meg kell barátkozni a jószakkönyvek és iratokkal, hisz tanulni nem szégyen és: „A jó pap is boltig tanul.” Munkánk után érdemünk becsülést.

Jövőre lesznek bátor a falskolakortokról írni és álmukból azokat felébresztetni. Ha t. i. megengedtetik. A földmivelő tíz parancsolatját.

Következőleg írta meg Cantoni tanár a fümei „Bilancia” című lapban: 1. Ne végy földbirtokot a más vagy kölcsön vett pénzen. 2. Ne ürlj nagyon az igen alacsony áraknak. 3. Ha kevés a pénzöd, csak bérli légy a ne földbirtokos. 4. Magad mived földedet, ha képes vagy rá. 5. Ne építs, ha nincs rá szükség. 6. Szeresd az embereket, hanem azért dolgozz gépekkel. 7. Ha teheted, válassz öntözhető földet és réteket. 8. Csak oly barmokat tenyészess, melyeknek táplálására földed alkalmas, de rossz barmokat ne tarts. 9. Ha jól mived és gondozod földedet, több termésed lesz mint a mennyit el tudsz adni. 10. Terményeidet ne hamisíts meg, hanem igyekezzél jól termelni.

Terény 1885 július 9 én.

Csiffáry Sándor,
kántor tanító.

Nyilatkozat.

A nógrádmegyei tántestületnek mult hó 26 án Verőcén megtartott közgyűlésen Sneff János losonci képezési tanár azt indítványozta, hogy két év előtt egy közigazgatási bizottsági ülésen tett azon nyilatkozatom, miut ha a tanítói gyűlések csak mulatsági czéloknak sárga földig való ivásnak szolgálnak alkalmul, rosszlatassék és Komjáthy Anselm tanfelügyelő felkérésék oda hatni, hogy én mint ez idő szerint B. Gyarmat városának iskolázási elnöke ezen állásomtól elmozdítassam.

Azt régóta tudom, hogy a Sneff olyan madár, a melyik az ő hosszú orrát mindenbe bele üti. Azt is tudom, hogy a Sneffet hajtókkal verik fel. Sneff Jánostól tehát nagyon természetesen találom beleavatkozását olyasmibe, a miből semmi közö sincs. De beleavatkozott azért, mert ugrották. Ezen feltevésemet megerősíti a Nógrádi Lapoknak a megyei tántestület közgyűléséről hozott tudósítása a melyben Sneff János nyíltan vádoltatik azzal, hogy indítványa által bizonyos áramlatnak akart szolgálatot tenni.

A mi a Sneff János indítványának alapjául szolgáló esetet illeti, igaz 1883-ban egy közigazgatási ülésen csak ugyan mondtam, hogy a tántestületi gyűlések mulatsági czéloknak szolgálnak alkalmul, de az is igaz, hogy ezen állításom valóságát több tanítótól hallottam és utólag még többben beemerték volt. s ha be nem emerték volna is állításom alapos volt, mert én meggyőződéseim ellenére ok nélkül bántani illetőleg támadni sem egyes egyént, sem pedig testületeket nem szoktam.

Hogy Müller János nyilatkozatára nem reflexáltam ezt én megokolnom is felesleges. Eltekintve attól, hogy tisztességesen alulnak tartottam Müller Jánossal polemikába ereszkedni főképen azért hallgattam, mert nem volt szabad precedenst alkotnom arra, hogy hivatalos testületekben, hivatalos minőségben tett nyilatkozatok magán discussió illetőleg hírlapi polemikák tárgyává tétessenek.

Hogy Sneff Jánosnak ezen eljárásom helyes voltáról fogalma nem volt s ezt most két év után elle-

nem még fegyverül akarta használni, nem csodálom mert szívesen elismerem róla, hogy nem ért hozzá, ha nem azok a hajtók, kik az ő Sneffjüket ellenem kugratták, nem csak jól tudhatták, hogy nekem Müller Jánossal szemben a hallgatás szigorú kötelességem volt, de tudniok kellett azt is, hogy két év előtt tett nyilatkozatom, még ha azokban tényleg sértés foglaltatott volna is, ma eljárás alapjául nem szolgálhatnak, miután törvény szerint elévültek, tehát kérdésbe nem vonhatók.

A mi magát az indítványt illeti, Sneff Jánosnak hiába beszélem, de azoknak a kik őt nevéseges felépésébe belebecselték azoknak megmagyarázom, legyenek vele tisztába miszerint az, hogy én iskolázási elnöki állásomtól elmozdítassam Komjáthy Anselm tanfelügyelőt egyáltalában nem függ, hanem függ egyedül B. Gyarmat városától, a mely engem ez állásra való megválasztással megfizetett, már pedig B. Gyarmat városával Komjáthy Anselm tanfelügyelő és társai eddigelé nem rendelkeznek, s biztosan lehetnek felőle, hogy rendelkezni ezután sem fognak.

Ügyetlenül kigondolt, nevésegesre rendelt magánáljukra tehát nem is reflektáltam volna, ha nem tartanám szükségesnek egyszer s mindenkorra kijelenteni, hogy én sem a tanfelügyelőtől se az ő Sneffjaitól nem tartok intrigákat és hiu öröklődéseket pedig nevetem. Még csak nem is bosszantanak vele, legfőkébb ők bosszankodhatnak saját tehetetlenségükön.

B. Gyarmat, 1885. szeptember 3-án.

Reményfy József,

a b. gyarmati polgáriszék iskola elnöke.

Hírek.

Személyi hírek. Gr. Gyűrky Ábrahám főispán örökös méltósága szept. hó 1-én érkezett a székvárosba hol másnap 10 óráig a tisztelgéseket fogadta, 10-től 1 óráig a közigazgatási bizottságban elnökelt, ebéd után pedig egyes hatásköréhez tartozó ügyeket intézte el. A székvárosból szept. 2-án d. u. 5 órakor távozott Bpestre. Scitovszky János alispán ur, szabadságidejét megszakítva, szept. 1-én a székvárosba jött és ő is részt vett a közig. biz. ülésen, d. u. pedig az Árványi felelősségi ülésen. A székvárosból csak szept. 3-án távozott Nőtincse. A közig. biz. tagok közül az ülésen részt vettek: Beniczky Árpád, gr. Berthold Arthur, gr. Czebrán László, Hanzély László, Huszár István, gr. Pejacsevich Arthur. Reményfy József és Sréter Alfréd urak.

Hymen. Luchkovich Imre úr e hó 1-én vezette oltárhoz a szép Bugát Margit kisasasszonyt Magyarbányán voltak: Hanzély Márton főszolgabíró és Ternyánszky István megyei tisztelbeli főügyész urak. Az esküvőt fényes mulatság követte. — B. Gyarmaton aug. hó 31-én volt esküvője Goldberger Ignác városi fahercegnek, Kohn Szidonia kisasasszonnyal, Kohn Márk tisztelbeli álló b. gyarmati lakos kedves leányával. — Ivánka István „a hontmegyei ellenzék” szerkesztője e napokban jegyezte el Nedeczky Gizella kisasasszonyt, Nedeczky Géza csécsi birtokos kedves és szép leányát.

Zsembery István országgyűlési képviselő a felvidéki ellenzékét tömörítésre hívja fel, egyik központul Ipolyásot állítván, másik központul Nyitra városát ajánlván. Zsembery ur ezzel nagyot markol.

A Szondi kápolna felszentelési ünnepélyét e hó közepére tervezgetik. A horozogprimás kinek bőkezűségéből épült ezen román stílusú kápolna, maga fogja a felszentelést végezni, s résztvesz az ünnepélyességeken is, melyeket ez alkalomra Hontvármegye lelkes fői pártkülömbéig nélkül rendeznek.

A losonci rendőrkapitány választása alkalmából vettük a következő, általunk azonban nem osztott, tudósítást: Losoncz rendezett tanácsa város közgyűlésén szept. 2. rendőrkapitány választás ejtetett meg pályázók többben voltak, de miután ezen hivatalra Vágner Sándor ur eddigi aljegyzőnk is pályázott s ennek barátai levén a városi tiszt urak, úgy intézték az ügyet, hogy a pályázók visszavonták ajánlataikat s lett megválasztva rendőrkapitányunk Vágner Sándor ur „egyhangulag” tekintve, hogy az aljegyző urnak biztosított hivatala volt, a mely hivatal többet jövedelmezett mint rendőrkapitányi hivatal, hol semmi mellékjövdelem sincsen, csupán azt tekintve, hogy ezen hivatal 4 év múlva ismét választás alá esik emelán csodálkozni lehet azon, hogy ezen bizonytalan hivatalra és kevésbé jövedelmezőre miért törekedett a megválasztott? Tudva azonban azt, hogy a rendőrkapitány kihágási ügyekben ítélő bíró is, tudva azt, hogy a polgármester urnak helyettes törvény értelmében tehát jogosnak kell lennie, általános azon vélemény, hogy ezen választást felelő helyen megerősíteni nem fogják, annál kevésbé, miután szakképzett embereink vannak, kiket ezen állásra megválaszhattunk. Ez még azért is obajtandó, mert V. S. ur jobban beválik aljegyzőnek mint rendőrkapitánynak. (Losonci tudósító.)

Gyászhir. Részvétől értesülünk, hogy Baintner Arnold megvalósult álma alapján, az nagy anyja özv. Permayr Jánosné szül. Hokenaust Magdolna asszony 85 éves korában 4 n. szta. Herkiben szent. 2. n. elhalálozott a szent. 4. n. nagy részvét mellett eltemtetett. Legyen áldott emléke!

Borzasztó tűz dobogott a Podluzszoj pusztáján. Illovaszky Igoács birtokán. Ugyanis nevezett birtokon napaszerzői a cséplésre alkalmazott locomobilt erősen befutították, úgy hogy ennek szikráitól az szusztag tüzet kapott, a nehézy pillanot alatt 19 kazal lángba borult. A b. gyarmati tüoltók a 4 kilometer távolságra cső pusztán egygyedre óra alatt merj'lenek a ott óriási erő lecsútlécek mellett megmentették a kaziak közt lévő 500 szék kieséptelt gabonát. A tüoltók felváltva más nap estig, több 30 óránál, munkdtek a tüzöl. A kárt 20,000 frita számítja a birtokos; megjegyzendő, hogy a termés biztosítva volt.

Az országos kiállítás megtekintésére mozgalom indult meg a b. gyarmati iparosok között, melynek élén Komorósi Gyula iparegyesületi huzógósnak állt. Ezen mozgalomnak az a célja, hogy a b. gyarmati iparosok tömegesen látogassanak meg a kiállítást, mely szövetkezők által az is utol fog érteni, hogy a költségek egy egy iparosra nézve alig fognak 12 sztra tölui.

Mikedvelők elő dás litika élvezetnek volt szemtanuja és halltanuja azon csekély számú közönség, mely sejt. I én a színikörben megjelent helybéli mûkedvelőink ugyanis Poolnak egyik nehéz vígjátékával: „Pry Pállal” birkoztak meg nem csekély diadallal. A ki ismeri e darab szívszövőyes mesterét, finom részleteit és pszichikai fejlődését, az bizonyára tudni fogja, hogy mennyi tanulmányt, igényelnek itt a s érepek, a mennyi próba kell szhoz, hogy az ilyen nehéz darab fenakadás nélkül egybevágoan játszassék el? Ezen nehézségek dicseretesen oldottak meg mûkedvelőink által, a főleg Szerény Zoltán úr volt az, ki a cziszszerepet játszva, a komolycsatú társadalmi féltékenységű Gyöcsen és stereotip alakításával hámulatra ragadólag tükröztette vissza. Nagyon kiemelendő Dömök Lajta (Subtón) Kovács Jolán (Marianna), Kú-

hányi Margit (Elliz) és Márkus Anna (Phébo) kisasztal-nyok játéka is, kik szerepeiket pompásan betanulták. A férfi szereplők, név szerint: Ticsinowsky Árpád (Hardy,) Dömök Gyula (Witherton,) Géczy Károly (Stanley,) dr. Ferderer Vilmos (Harry) íj. Borotyelő Ödön (Frank) íj. Elstner Ferencz (Willis,) Ferenczy Antal (Grasp,) Hoppner Gyula (Doubledot,) Luby Károly és Vatter Gyula urak a darab sikerét kifogástalan játékukkal bizto-sították. Nem lehet eléggé dicsekednünk Török Sándor urat, a műkedvelők eme Nestorát, kinek tapintatos közreműködése folytán műkedvelőink a közszélok elő-mozdítása s társadalmi életünk fel-fel ébresztése tekintetéből is oly sűrűn jelennek meg a színpadon. Végül kiemeljük még Ráth Béla úr, a műkedvelői társulat titkárnak fáradhatlan buzgóságát, mert neki köszön-hető az, hogy a színpad a szükséges díszletekkel jó formán minden előadással gazdagodik. Az előadást a Zichy fogadó nagy termében vacsora és rögtönzött táncz követte, mely élénkséggel egész reggeli 4 óráig tartott, sajnálatunkat kell kifejezünk a felett, hogy a közönség a társulat szép örökrezeit az estén nem eléggé méltányolta, hiszünk azonban, hogy a legköze-lebbi előadás anyagilag is sikeresebb leend.

Tót lapazemle. A trencsénai „Svornost“ a túróc szent-mártoni „Živena“ egyletben a tót Matica felelősségét látja, és azért a kormányköröket sürgeti a felelősökre bízva, sőt ezen pánszlávistikus egylettel szemben A „Svornost“ nagyon sajnálja, hogy a kormány a felvidéki pánszlávizmussal kiirtásánál elégtelen eszközöket használ és kevés erélyei jár el. A hidnak egész életképességét meg kellett volna semmisíteni, de a kormány nem úgy tett. A kormány a pánszlávizmussal egyes fészket, a Maticát és a gymnasiumokat bezárattatja ugyan, de meghagyta a Matica megtartottát megalakult Živenát és meghagyta a sajtót. A pánszlávistikus agitálás o határozott eszközét. A „Svornost“ megemlékezik a „Tátrabank“-ról is, mely pénzintézetet igyekszik ugyan lenni, de melynek a nevezett hazafias lap szerint félreismerhetlenül politikai céljait vannak. A „Svornost“ utolag felhívja az intéző körök figyelmét a pánszlávistikus Živenára és annak

felozlatását követeli. — A lemergi „Dziennik Polski” azután megemlékezik a turóc szent mártóni tót ünnepéről, s annak pánszlávizmusra jelleget tulajdonít különösen azért, mert szerinte az írni gyűlöleten T. St. Mártónban egy „Pánszlávizist” című lapot is elbátorítottak kiadni, melynek kétségtelenül pánszláv tendenciái lennének. A „Slovenské Pohľady” hoz a Dziennik hasonlóképen bizalmatlan, mert ezen lap szerinte folytatása az öreg dr. Hurban által 1846-ban alapított ba sonnemű folyóiratnak, mely Stur Lajos ismert tót pánszlávizma befolyása alatt állott (N. K.)

Nyilatkozat A „Nógrádi Lapok“ multbeli szá-
mában olvasom, hogy a belügyminiszter nevének
Pogányra változtatását engedélyezte. A névmagya-
rítás iránti kérvényem még 1884. júniusában ad-
tam be: akkor lett volna az engedélyre szükségem
irodalmi okokból, de miután ezen egyszerű ügy el-
intézésére máskéül éret vett igénybe, ma már az ok, me-
lyért a névmagyarosítást kértem, rég megszűnt kö-
telekséggem kijelenteni, hogy a belügyminiszter ur
elkészt kegyes engedelmével élni nem fogok a ma-
radék ezentúl is az aki voltam: Pokorny Jenő.

Nyíltér.*)

Értosité.

A jogkereső köszönetnek tisztelettel tudomására hozom, hogy lakásomat Budapestről Balassa Gyarmatra Áttérén, itt ügyvédi irodámat Templom utca 99 ik szám alatt, a Lipták, előbb Jeczenszky féle házban meg nyitottam.

B. Gyarmat, 1885. évi szeptember hó 3-án.

Pokorný Jenő.

Agyvéd.

Temple-utca 99-ik szám.

^{*)} E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Feladat megnevezése:

Horváth Danó.

HIRDETÉSEK.

VIDATS EKEK

Vidats-fele egyéb gépek és azok pótrészei

zentul az **eredeti Vidats-féle minták** (modell) szerint **csak** az alább irt gyárban kaphatók, mely az összes mintákat a Vidats-féle csődtömegtől megszerezve, azokat is gyártja.

A Schlick-féle vasöntőde és gépgyár-részvénytársaság gazdasági osztálya.

Központi iroda: Budapest, Váci-körút 57. szám.

Árverési hirdetésny.

Mely Altal közzé tetetik, hogy báró Maj-
thényi László ur leszenyei italmértai joga a
folyó év szeptember hó 8-án megj. adó ár-
verésben ez évi november 1 től kezdőleg ha-
szonbérbe lesz adandó.

Felütiilek; 525 forint évi bérlet, negyedévi haszonbérnek előre való lefizetése, xégül po dig, hogy a ház és a járadék adó bérlet ter helendi.

Leszenye, 1885. augusztus 16-án.

Fekete Béla,

3-3

Linziart

SÁRKÁNY bizományi és butor csarnoka Budapest, Gizella tér 3. sz. I. em., a Deák Ferencz utca sarkán

Dua választék igen elegáns, valamint egyszerű kész szalagarnitúrákban legálésebben a legújabb minta szerint elkészítve, atlatz, bálvány, selyem, brocat, pluche, crepp és juttasz, stb. anyagokból, rendkívül olcsó árak mellett.

Bemenet a Giszellatéri oldalról a 3. sz. kapunál I. em.
Megrendelések a legnagyobb felkészítéssel eszközöltnék. Mintarajzok és árjegyzékek bérmentve küldetnek. 3-3

Árverési hirdetmény.

Marczali közbirtokosság tulajdonát képező italmérési joga hozzá tartozó épülettel 1886. évi jan. 1-től számítandó 3 évre, Vajda Miklós regale felügyelőnél Patvareczon szeptember hó 27-én tartandó nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik a hol is a részletes feltételek bármikor megtudhatók.

Kikiáltási ár 550 ft o. é. Arverezni szándékozók tartoznak a szokásos 10 : olját bánatpénzt előleg lefizetni.

Vajda Miklós,
mint közbirt. regale felügyelő.

Nyomatott a kiadó tulajdonos Kék Lászlónál B. Gyarmaton, 1885.